

**UCHWAŁA NR VII/50/2011
RADY MIEJSKIEJ W SUSZU**

z dnia 16 czerwca 2011 r.

w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie i określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania

Na podstawie art. 18 ust. 1 i ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 i 4 oraz art. 9a ust. 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.)

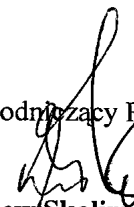
Rada Miejska w Suszu uchwała co następuje:

§ 1. Uchwała się „Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie” stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Określa się tryb i sposób powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w gminie Susz oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania, stanowiące załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi gminy Susz.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Przewodniczący Rady

Zbigniew Skolimowski

Załącznik do Uchwały Nr VII/50/2011

Rady Miejskiej w Suszu

z dnia 16 czerwca 2011 r.

Zalacznik1.doc

Gminny
program przeciwdziałania przemocy w rodzinie
oraz ochrony ofiar
przemocy w rodzinie

Susz, 2011 rok

SPIS TREŚCI

I. Wstęp	3
II. Podstawa prawna.....	5
III. Diagnoza zjawiska.....	6
IV. Cel główny.....	8
V. Cele szczegółowe	8
VI. Realizatorzy programu.....	8
VII. Prognozowane efekty	9
VIII. Finansowanie	9
IX. Podstawowe zadania	10
X. Wdrażanie Gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie.....	11
XI. Monitorowanie	12

I Wstęp

Rodzina jest podstawową i niezastąpioną grupą, jedynym i niepowtarzalnym środowiskiem kształtującym osobowość, system wartości, poglądy i styl życia. Rodzice czy opiekunowie są wzorem dla dzieci. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji, rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań. Role wewnątrz rodzinne ulegają zaburzeniu, łamie się reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi.

Mówiąc o przemocy należy pamiętać, iż jest ona zjawiskiem występującym powszechnie w naszym społeczeństwie, jak również w codziennym życiu. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie uznaje, że „przemoc w rodzinie narusza podstawowe prawa człowieka, w tym prawo do życia i zdrowia oraz poszanowania godności osobistej, a władze publiczne mają obowiązek zapewnić wszystkim obywatelom równe traktowanie i poszanowanie ich praw i wolności”.

Najczęściej występujące formy przemocy to:

- *przemoc fizyczna* – to wszelkiego rodzaju działania powodujące nieprzypadkowe urazy takie, jak: stłuczenia, złamania, zasinienia, oparzenia, urazy narządów wewnętrznych itp.,
- *przemoc emocjonalna* – to rozmyślne, nie zawierające aktów przemocy fizycznej, które powodują zaburzenia osobowości, niskie poczucie własnej wartości, stany nerwicowe i lękowe. Należą do nich: obelgi, groźby, szantaż, zastraszanie, emocjonalne odrzucenie oraz nadmierne, nieadekwatne do możliwości wymagania,
- *przemoc seksualna* – obejmuje zachowania ekshibicjonistyczne, uwodzenie, świadome czynienie świadkiem aktów płciowych, zachęcanie do obnażania

- się, oglądania pornografii, dotykania miejsc intymnych innych osób, gwałt,
- *zaniedbywanie* – to niezaspokajanie podstawowych potrzeb zarówno fizycznych, jak i psychicznych. Do tej kategorii należy niewłaściwe odżywianie, ubieranie, niedostateczna ochrona zdrowia, brak właściwej edukacji, niewystarczająca opieka i narażanie na niebezpieczeństwo, niezaspokojenie poczucia bezpieczeństwa, a także potrzeby miłości, troski, stabilizacji, przynależności.

Kontakt z sytuacją przemocy w rodzinie jest zwykle trudnym doświadczeniem. Pomocne w rozwiązywaniu często trudnych i skomplikowanych problemów rodziny doznającej przemocy, jest działanie interdyscyplinarne specjalistów różnych dziedzin. Strategia pomocy takiej rodzinie może zostać wypracowana we współdziałaniu z lekarzem, pracownikiem socjalnym, psychologiem, policjantem, kuratorem sądowym i innymi specjalistami. Pomoc rodzinie doświadczające przemocy wymaga zintegrowanych wysiłków wielu specjalistów, budowania interdyscyplinarnych zespołów oraz ciągłego uwrażliwiania społeczeństwa. Stworzenie wspólnej płaszczyzny pracy dla przedstawicieli różnych instytucji i organizacji zajmujących się pomocą rodzinie borykającej się z przemocą niezwykle podnosi efektywność ich pracy, łagodzi bariery komunikacyjne oraz umacnia społeczne zaufanie w ich kompetencje. Rolą takiego zespołu jest zaplanowanie, skoordynowanie i usystematyzowanie działań pomocowych dla konkretnej rodziny. Każdy z członków zespołu ma ugruntowaną pozycję w swoim środowisku zawodowym oraz wystarczające kompetencje, by być animatorem działań podejmowanych w zakresie pomocy. Zespołowe planowanie działań odciąża członków zespołu od jednostkowej odpowiedzialności moralnej za podejmowane decyzje, i nawet, jeżeli zespół musi podjąć drastyczne decyzje o ingerencji sądowej i prokuratorskiej, będą to decyzje lepiej wyważone i udokumentowane.

Z uwagi na powyższe fakty konieczne jest podjęcie działań zmierzających w kierunku edukacji społeczeństwa, dostarczając wiedzy o zjawisku przemocy

i sposobach radzenia sobie z problemami. Niezbędne jest również zapewnienie profesjonalnej pomocy.

II Podstawa prawna

- *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.). Rozdział drugi pt. „Wolności, Prawa i Obowiązki Człowieka i Obywatela” reguluje zasady zapewniające każdemu nietykalność osobistą i cielesną oraz stawia na ich straży władze publiczne przyznając obywatelowi prawo żądania od organów władzy publicznej szczególnej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją.*
- *Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 ze zm.), Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U z 2005 r. Nr 180, poz. 1493), która w art. 6 ust. 2 zobowiązuje gminy do: opracowania i realizacji gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie, prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie, zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia, tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.*
- *Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 ze zm.)*

Program skorelowany jest z:

- Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie,
- Strategią Polityki Społecznej Gminy i Miasta Susz,

- Gminnym Programem Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii,
- Powiatowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2011-2015 „Bezpieczna rodzina”.

III Diagnoza zjawiska

Istotą problemów społecznych jest to, że podlegają one wielorakim i złożonym powiązaniom pomiędzy sobą. Zaistnienie jednego z nich może wywołać w przyszłości kolejne. Z badań przeprowadzonych do sporządzenia Strategii Polityki Społecznej Gminy i Miasta Susz wynika, że jednym z dominujących problemów na terenie gminy jest bezrobocie, które w krótkim okresie czasu może prowadzić do wystąpienia zjawiska ubóstwa. To z kolei w powiązaniu z bezrobociem i brakiem perspektyw na poprawę sytuacji do alkoholizmu. Alkoholizm natomiast może prowadzić do przemocy w rodzinie. Spatologizowana rodzina nie jest w stanie przekazać pozytywnych wzorców, co w konsekwencji prowadzi do pojawienia się następnych pokoleń, podatnych na patologie.

Poniższe zestawienia obrazują zarejestrowane działania Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Komisariatu Policji i Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Suszu w sytuacjach stwierdzonej przemocy w rodzinie.

Tabela 1.: Interwencje domowe policji.

Interwencje domowe	Liczba interwencji w roku		
	2008	2009	2010
Przemoc w rodzinie	182	187	267
Procedura „Niebieskiej Karty”	22	28	35

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Komisariatu Policji w Suszu.

Tabela 2.: Liczba osób zgłoszonych do Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Suszu

Liczba osób zgłoszonych	Rok		
	2008	2009	2010
Liczba osób nowozarejestrowanych	36	30	45
Liczba osób skierowanych na terapię indywidualną	32	30	73
Liczba osób uczęszczających na terapię indywidualną i grupową	46	59	66
Ilość osób skierowanych do Sądu na leczenie	9	10	12

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Suszu

Z analizy powyższych danych wynika, że zjawisko przemocy w rodzinie w roku 2010 w porównaniu do roku 2008 i 2009 znacznie wzrosło.

Osoby figurujące w rejestrze GKRPA w Suszu zgłoszone zostały przez członków rodzin, policję, pracowników socjalnych celem rozpoczęcia procedury zobowiązania do leczenia uzależnienia od alkoholu.

IV Cel główny

Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie dostępności i skuteczności pomocy.

V Cele szczegółowe

1. Zmiana postaw mieszkańców wobec przemocy w rodzinie.

2. Wzrost liczby przeszkolonych osób przygotowanych do pomagania rodzinie z problemem przemocy.
3. Spadek liczby przypadków przemocy.
4. Stała edukacja środowiska lokalnego poprzez: ulotki, broszury, udział w ogólnopolskich kampaniach przeciwdziałania przemocy w rodzinie itp.

VI Realizatorzy programu

1. Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Suszu,
2. Urząd Gminy i Miasta Susz,
3. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Suszu,
4. Szkoły na terenie Gminy i Miasta Susz,
5. Komisariat Policji w Suszu,
6. NZOZ MEDYK w Suszu,
7. NZOZ UNIMED w Suszu,
8. organizacje pozarządowe.

VII Prognozowane efekty

1. Zwiększenie dostępności pomocy dla ofiar przemocy.
2. Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie.
3. Pogłębienie wiedzy społeczności lokalnej na temat zjawiska przemocy domowej.

VIII Finansowanie

1. Budżet gminy.
2. Budżet państwa.

3. Inne źródła.

IX Podstawowe zadania

Lp	Tematy	Zadania	Odpowiedzialny za realizację	Partnerzy w realizacji zadania
Tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie				
1	Powołanie Zespołu Interdyscyplinarnego	Zespół będzie składał się z grupy specjalistów reprezentujących instytucje realizujące program	Burmistrz GiM Susz	Kierownik M-GOPS
2	Prowadzenie przez Zespół Interdyscyplinarny zintegrowanych i skoordynowanych działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez:	<ul style="list-style-type: none"> - diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, - podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku, - inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie, - rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym, - inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie, - prowadzenie dokumentacji działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań. 	Zespół Interdyscyplinarny	M-GOPS
3	Realizacja programów ochrony ofiar przemocy w rodzinie oraz pracy ze sprawcą przemocy	<ul style="list-style-type: none"> - kierowanie do psychologa ofiar oraz sprawców przemocy działającego w PCPR w Iławie, - współpraca z instytucjami prowadzącymi hostele, domy samotnej matki, - określenie sposobu rozwiązania problemów związanych z przemocą, dotyczących indywidualnych środowisk, 	Zespół interdyscyplinarny	M-GOPS, Policja, GKRPA

4	Podwyższenie umiejętności kadry podmiotów lokalnych	Systematyczne podnoszenie wiedzy i kwalifikacji przedstawicieli wchodzących w skład zespołu interdyscyplinarnego.	Zespół interdyscyplinarny	Kierownicy członków zespołu interdyscyplinarnego
Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie				
5	Przygotowanie i udostępnianie broszur i ulotek informacyjnych o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczenia przemocy w rodzinie	- rozpowszechnianie broszur i ulotek dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie wśród lokalnej społeczności, - dostarczenie informacji społeczeństwu o instytucjach udzielających pomocy i wsparcia ofiarom przemocy w rodzinie, - umieszczenie powyższych informacji na stronie internetowej Urzędu, BIP, tablicach ogłoszeń	Zespół interdyscyplinarny	M-GOPS, GKRPA Szkoły, Ośrodki Zdrowia
6	Edukacja dzieci i młodzieży w zakresie sposobów radzenia sobie ze stresem i agresją	- prowadzenie zajęć edukacyjno – informatycznych, - wspieranie różnych form spędzania czasu wolnego sprzyjającym zachowaniom nie agresywnym.	Zespół Interdyscyplinarny	Szkoły, GKRPA

X Wdrażanie Gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie

Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie opracowany na lata 2011-2015 zakłada ciągłość w realizacji wytyczonych kierunków działań, a także otwartość na propozycje nowych rozwiązań.

Program będzie wdrażany we współpracy z lokalnymi instytucjami, placówkami, organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami zajmującymi się problematyką rodzinną.

XI Monitorowanie

Monitorowanie programu będzie prowadził Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Suszu, na podstawie zebranych informacji, przekazywanych przez jednostki uczestniczące w realizacji.

Wskaźniki osiągnięcia celów będą mierzone systematycznie w okresach rocznych zgodnie z tabelą poniżej. Ostateczne efekty realizacji programu zostaną podsumowane w roku 2016, po zakończeniu przewidzianego okresu jego realizacji.

Tabela 3. Monitorowanie Programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie

Działanie	Rezultat
Liczba zorganizowanych interdyscyplinarnych szkoleń, porad, spotkań	Liczba osób/ podmiotów uczestniczących w interdyscyplinarnych szkoleniach, poradach, spotkaniach
Liczba zorganizowanych tematycznie spotkań w środowiskach lokalnych prowadzonych przez specjalistów zorientowanych w problematyce przemocy domowej	Liczba osób/ podmiotów uczestniczących w tematycznych spotkaniach w środowiskach lokalnych prowadzonych przez specjalistów
Liczba podmiotów oferujących pomoc rodzinie, gdzie występuje przemoc	Liczba osób korzystających z oferowanej pomocy
Liczba działań doskonalących jakość udzielanej pomocy	Liczba osób/ podmiotów doskonalących jakość udzielanej pomocy
Liczba podmiotów stosujących procedurę „Niebieskiej Karty” jako ważnego elementu profesjonalnego systemu przeciwdziałania przemocy w środowisku lokalnym	Liczba osób, którym założono Niebieskie Karty
Liczba wykrytych przypadków przemocy stosowanej wobec dzieci	Liczba małoletnich osób doświadczających przemocy
Liczba przepracowanych kampanii społecznych, informacyjnych o tematyce przemocy domowej	Liczba podmiotów, które przeprowadziły kampanie społeczne, informacyjne o tematyce przemocy domowej i możliwościach uzyskania pomocy
-liczba opracowanych informatorów, ulotek, broszur, plakatów o instytucjach	Liczba rozpowszechnionych w ogólnodostępnych miejscach publicznych

udzielających pomocy w sytuacjach doświadczenia przemocy w rodzinie - liczba zamieszczonych informacji o miejscach świadczących pomoc osobom doświadczającym przemocy w rodzinie na stronach internetowych oraz w prasie lokalnej	informatorów, ulotek, broszur, plakatów o formach i zakresie pomocy świadczonej rodzinom w kryzysie
Liczba miejsc, gdzie można uzyskać bezpłatne porady prawne	Liczba osób korzystających z bezpłatnych porad prawnych
Liczba podmiotów prowadzących poradnictwo socjalne	Liczba osób korzystających z poradnictwa socjalnego
Liczba miejsc, gdzie prowadzone jest poradnictwo pedagogiczne w sprawach wychowawczych	Liczba osób korzystających z poradnictwa pedagogicznego w sprawach wychowawczych
Liczba programów edukacyjno-informacyjnych dla dzieci i młodzieży	Liczba dzieci i młodzieży uczestniczących w programach edukacyjno-informacyjnych